

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

16. april 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 134/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 134/02 Sag C-518/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. februar 2018 — Ville de Nivelles mod Rudy Matzak (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/88/EF — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — artikel 2 — begreberne »arbejdstid« og »hvileperiode« — artikel 17 — undtagelser — brandmænd — tilkaldevagt — tilkaldevagter i hjemmet) 2

2018/C 134/03 Sag C-16/16 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. februar 2018 — Kongeriget Belgien mod Europa-Kommissionen (Appel — forbrugerbeskyttelse — onlinespiltjenester — beskyttelse af forbrugere og spillere og forhindring af mindreåriges spil online — Kommissionens henstilling 2014/478/EU — EU-retsakt, som ikke er juridisk bindende — artikel 263 TEUF) 3

2018/C 134/04	Sag C-103/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. februar 2018 — Jessica Porras Guisado mod Bankia SA m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 92/85/EØF — foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer — artikel 2, litra a) — artikel 10, nr. 1)-3) — forbud mod afskedigelse af en arbejdstager i perioden fra graviditetens indtræden til udløbet af barselsorloven — anvendelsesområde — særligt tilfælde, som ikke har forbindelse med den gravide arbejdstagers tilstand — direktiv 98/59/EF — kollektive afskedigelser — artikel 1, stk. 1, litra a) — grunde, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv — gravid arbejdstager afskediget i forbindelse med kollektiv afskedigelse — begrundelse for afskedigelse — arbejdstagerens fortrinsret til at forblive i virksomheden — fortrinsret til forflyttelse)	3
2018/C 134/05	Sag C-326/16 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. februar 2018 — LL mod Europa-Parlamentet (Appel — annullationssøgsmål — artikel 263, stk. 6, TEUF — formaliteten — søgsmålsfrist — beregning — tidligere medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om inddrivelse af godtgørelse til parlamentarisk assistance — gennemførelsesbestemmelser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer — artikel 72 — klageproceduren ved Europa-Parlamentet — forkyndelse af afgørelse, der indeholder et klagepunkt — anbefalet postforsendelse, som adressaten ikke har afhentet)	4
2018/C 134/06	Sag C-328/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af gennemførelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — fast beløb — tvangsbøder)	5
2018/C 134/07	Sag C-336/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — direktiv 2008/50/EF — luftkvalitet — artikel 13, stk. 1 — artikel 22, stk. 3 — bilag XI — PM10-koncentrationer i luften — overskridelse af grænseværdier i visse zoner og bymæssige områder — artikel 23, stk. 1 — luftkvalitetsplaner — »kortest mulig« overskridelsesperiode — ingen egnede foranstaltninger i luftbeskyttelsesprogrammerne — ukorrekt gennemførelse)	6
2018/C 134/08	Sag C-396/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. februar 2018 — T-2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. under konkurs, mod Republika Slovenija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 184 og 185 — regulering af fradrag for indgående afgift — ændring af de elementer, som er taget i betragtning ved fastsættelsen af fradraget — begrebet »helt eller delvis ubetalte transaktioner« — indvirkning på en afgørelse om godkendelse af tvangssakkord, der har fået retskraft)	7
2018/C 134/09	Forenede sager C-398/16 og C-399/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. februar 2018 — X BV (sag C-398/16) og X NV (sag C-399/16) mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 49 TEUF og 54 TEUF — etableringsfrihed — skattelovgivning — selskabsskat — fordele ved oprettelse af en skattemæssig enhed — udelukkelse af grænseoverskridende koncerner)	7
2018/C 134/10	Sag C-545/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. februar 2018 — Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — toldpositioner — motorkøretøjer til godsbefordring — underposition 8704 10 10 og 8704 21 91 — forordning (EU) 2015/221 — gyldighed)	8

2018/C 134/11	Sag C-572/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. februar 2018 — INEOS Köln GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — Den Europæiske Unions ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a — afgørelse 2011/278/EU — overgangsregler vedrørende harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter — perioden 2013-2020 — ansøgning om tildeling — urigtige oplysninger — berigtigelse — præklusionsfrist)	9
2018/C 134/12	Sag C-628/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 21. februar 2018 — Kreuzmayr GmbH mod Finanzamt Linz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — flere på hinanden følgende leveringer af de samme varer — stedet for den anden levering — oplysninger, som den første leverandør råder over — momsregistreringsnummer — fradragsret — den afgiftspligtige persons berettigede forventning om en fradragsret)	9
2018/C 134/13	Sag C-132/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 21. februar 2018 — Peugeot Deutschland GmbH mod Deutsche Umwelthilfe eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 2010/13/EU — definitioner — begrebet »audiovisuel medietjeneste« — anvendelsesområde — kanal for reklamevideoer for modeller af nye personbiler på YouTube)	10
2018/C 134/14	Sag C-182/17: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. februar 2018 — Nagyszénás Településszolgálatási Nonprofit Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) [Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 9 og artikel 13, stk. 1 — fritagelse for afgiftspligten — begrebet »offentligtretligt organ« — erhvervsdrivende selskab, der ejes 100 % af en kommune, som varetager visse offentlige opgaver, der påhviler denne kommune — fastlæggelse af disse opgaver og vederlaget herfor i en aftale indgået mellem dette selskab og nævnte kommune] . .	11
2018/C 134/15	Sag C-185/17: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 22. februar 2018 — Mitnitsa Varna mod »SAKSA« OOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — klassificering af varer — den europæiske harmoniserede standard EN 590:2013 — underposition 2710 19 43 i den kombinerede nomenklatur — relevante kriterier ved tarifieringen af en vare som gasolie)	11
2018/C 134/16	Sag C-658/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polen) den 24. november 2017 — WB	12
2018/C 134/17	Sag C-698/17 P: Appel iværksat den 13. december 2017 af Toni Klement til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 10. oktober 2017 i sag T-211/14 RENV — Toni Klement mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)	13
2018/C 134/18	Sag C-711/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 19. december 2017 — Anke Hartog mod British Airways plc	14
2018/C 134/19	Sag C-727/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach (Polen) den 29. december 2017 — ECO-WIND Construction S.A., med hjemsted i Warszawa mod Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach	14
2018/C 134/20	Sag C-9/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Karlsruhe (Tyskland) den 4. januar 2018 — straffasag mod Detlef Meyn	15

2018/C 134/21	Sag C-71/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 2. februar 2018, Skatteministeriet mod KPC Herning	16
2018/C 134/22	Sag C-90/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Visoki upravni sud (Kroatien) den 8. februar 2018 — Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) mod Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske	16
2018/C 134/23	Sag C-129/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 19. februar 2018 — SM mod Entry Clearance Officer og UK Visa Section	17
Retten		
2018/C 134/24	Sag T-166/15: Rettens dom af 27. februar 2018 — Gramberg mod EUIPO — Mahdavi Sabet (Beskyttelseshylster til mobiltelefon) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver et beskyttelseshylster til mobiltelefon — offentliggørelse af design — artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002 — beviser fremlagt for første gang for Retten)	18
2018/C 134/25	Sag T-222/16: Rettens dom af 27. februar 2018 — Hansen Medical mod EUIPO — Covidien (MAGELLAN) [EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket MAGELLAN — reel brug — bevisbyrde — artikel 15 og 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 18 og 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 2017/1001] — proceduremæssig uregelmæssighed foretaget af annullationsafdelingen — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 94 i forordning nr. 2017/1001] — mundtlig høring — artikel 77 i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 96 i forordning nr. 207/1001]]	19
2018/C 134/26	Sag T-307/16: Rettens dom af 27. februar 2018 — CEE Bankwatch Network mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en afgørelse truffet af Kommissionen om at bevillige et Euratom-lån for at forbedre sikkerheden på atomkraftværker i Ukraine — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — tungtvejende offentlig interesse — forordning (EF) nr. 1367/2006 — anvendelse på dokumenter vedrørende afgørelser truffet inden for rammerne af Euratomtraktaten)	19
2018/C 134/27	Sag T-338/16 P: Rettens dom af 27. februar 2018 — Zink mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — manglende udbetaling af udlandstillægget i flere år som følge af en administrativ fejl — vedtægtens artikel 90, stk. 1 — rimelig frist)	20
2018/C 134/28	Sag T-260/15 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. februar 2018 — Iberdrola mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — støtteordning fastsat i den spanske skattelovgivning — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	21
2018/C 134/29	Sag T-764/17: Sag anlagt den 22. november 2017 — Autoridad Portuaria de Vigo mod Kommissionen	21
2018/C 134/30	Sag T-50/18: Sag anlagt den 30. januar 2018 — Tassi mod Den Europæiske Unions Domstol	22
2018/C 134/31	Sag T-51/18: Sag anlagt den 3. januar 2018 — Kleani mod Domstolen	22
2018/C 134/32	Sag T-61/18: Sag anlagt den 5. februar 2018 — Rodriguez Prieto mod Kommissionen	23
2018/C 134/33	Sag T-63/18: Sag anlagt den 6. februar 2018 — Torro Entertainment mod EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande Meat in Style)	23
2018/C 134/34	Sag T-65/18: Sag anlagt den 6. februar 2018 — Venezuela mod Rådet	24

2018/C 134/35	Sag T-66/18: Sag anlagt den 29. januar 2018 — Tsapakidou mod Domstolen	25
2018/C 134/36	Sag T-76/18: Sag anlagt den 9. februar 2018 — CN mod Parlamentet	25
2018/C 134/37	Sag T-77/18: Sag anlagt den 12. februar 2018 — VE mod ESMA	26
2018/C 134/38	Sag T-79/18: Sag anlagt den 9. februar 2018 — Bekat mod EUIPO — Borbet (ARBET)	27
2018/C 134/39	Sag T-82/18: Sag anlagt den 13. februar 2018 — Husky CZ mod EUIPO — Husky of Tostock (HUSKY)	27
2018/C 134/40	Sag T-83/18: Sag anlagt den 9. februar 2018 — CH mod Parlamentet	28
2018/C 134/41	Sag T-88/18: Sag anlagt den 19. februar 2018 — Gruppo Armonie mod EUIPO (ARMONIE)	29
2018/C 134/42	Sag T-89/18: Sag anlagt den 19. februar 2018 — Guiral Broto mod EUIPO — Gastro & Soul (Café del Sol)	29
2018/C 134/43	Sag T-90/18: Sag anlagt den 19. februar 2018 — Guiral Broto mod EUIPO — Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)	30
2018/C 134/44	Sag T-91/18: Sag anlagt den 16. februar 2018 — Equity Cheque Capital Corporation mod EUIPO (DIAMOND CARD)	31
2018/C 134/45	Sag T-94/18: Sag anlagt den 19. februar 2018 — Multifit Tiernahrungs mod EUIPO (fit+fun)	32
2018/C 134/46	Sag T-96/18: Sag anlagt den 19. februar 2018 — Cabell mod EUIPO — Zorro Productions (ZORRO)	32
2018/C 134/47	Sag T-97/18: Sag anlagt den 16. februar 2018 — DeepMind Technologies mod EUIPO (STREAMS)	33
2018/C 134/48	Sag T-98/18: Sag anlagt den 20. februar 2018 — Multifit Tiernahrungs mod EUIPO (MULTIFIT)	33
2018/C 134/49	Sag T-99/18: Sag anlagt den 19. februar 2018 — Stamatopoulos mod ENISA	34
2018/C 134/50	Sag T-102/18: Sag anlagt den 19. februar 2018 — Knauf mod EUIPO (upgrade your personality)	35
2018/C 134/51	Sag T-103/18: Sag anlagt den 19. februar 2018 — S & V Technologies mod EUIPO — Smoothline (Smoothline)	36
2018/C 134/52	Sag T-104/18: Sag anlagt den 22. februar 2018 — Fundación Tecnalia Research & Innovation mod REA	36
2018/C 134/53	Sag T-105/18: Sag anlagt den 22. februar 2018 — Deray mod EUIPO — Charles Claire (LILI LA TIGRESSE)	37
2018/C 134/54	Sag T-107/18: Sag anlagt den 20. februar 2018 — Aytekin mod EUIPO — Dienne Salotti (Dienne)	38
2018/C 134/55	Sag T-116/07: Rettens kendelse af 22. februar 2018 — Frankrig mod Kommissionen	39
2018/C 134/56	Sag T-288/07: Rettens kendelse af 22. februar 2018 — Alcan France mod Kommissionen	39

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2018/C 134/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 123 af 9.4.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 112 af 26.3.2018

EUT C 104 af 19.3.2018

EUT C 94 af 12.3.2018

EUT C 83 af 5.3.2018

EUT C 72 af 26.2.2018

EUT C 63 af 19.2.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. februar 2018 — Ville de Nivelles mod Rudy Matzak
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles — Belgien)**

(Sag C-518/15) ⁽¹⁾

**(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/88/EF — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og
sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — artikel 2 — begreberne »arbejdstid« og »hvileperiode« —
artikel 17 — undtagelser — brandmænd — tilkaldevagt — tilkaldevagter i hjemmet)**

(2018/C 134/02)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ville de Nivelles

Sagsøgt: Rudy Matzak

Konklusion

- 1) Artikel 17, stk. 3, litra c), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at medlemsstaterne i forhold til visse kategorier af brandmænd ansat af det offentlige brandvæsen ikke kan fravige alle de forpligtelser, der følger af bestemmelserne i dette direktiv, herunder direktivets artikel 2, der bl.a. definerer begreberne »arbejdstid« og »hvileperiode«.
- 2) Artikel 15 i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den ikke tillader, at medlemsstaterne opretholder eller vedtager en mindre restriktiv definition af begrebet »arbejdstid« end den definition, der er fastsat i dette direktivs artikel 2.
- 3) Artikel 2 i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den ikke pålægger medlemsstaterne at fastsætte lønnen for perioder med tilkaldevagt i hjemmet som de i hovedsagen omhandlede i forhold til kvalifikationen af disse perioder som »arbejdstid« og »hvileperiode«.
- 4) Artikel 2 i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den tilkaldevagt, som en arbejdstager udfører i hjemmet med en forpligtelse til at besvare opkald fra arbejdsgiveren inden for en frist på otte minutter, og som i meget betydeligt omfang indskrænker mulighederne for at udføre andre aktiviteter, skal betragtes som »arbejdstid«.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. februar 2018 — Kongeriget Belgien mod Europa-Kommissionen

(Sag C-16/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — forbrugerbeskyttelse — onlinespiltjenester — beskyttelse af forbrugere og spillere og forhindring af mindreåriges spil online — Kommissionens henstilling 2014/478/EU — EU-retsakt, som ikke er juridisk bindende — artikel 263 TEUF)

(2018/C 134/03)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Kongeriget Belgien (ved L. Van den Broeck, M. Jacobs og J. Van Holm, som befuldmægtigede, bistået af advokaten P. Vlaemminck, B. Van Vooren, R. Verbeke og J. Auwerx)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Wilman og H. Tserepa-Lacombe, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

- 2) Kongeriget Belgien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. februar 2018 — Jessica Porras Guisado mod Bankia SA m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanien)

(Sag C-103/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 92/85/EØF — foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer — artikel 2, litra a) — artikel 10, nr. 1)-3) — forbud mod afskedigelse af en arbejdstager i perioden fra graviditetens indtræden til udløbet af barselsorloven — anvendelsesområde — særligt tilfælde, som ikke har forbindelse med den gravide arbejdstagers tilstand — direktiv 98/59/EF — kollektive afskedigelser — artikel 1, stk. 1, litra a) — grunde, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv — gravid arbejdstager afskediget i forbindelse med kollektiv afskedigelse — begrundelse for afskedigelse — arbejdstagerens fortrinsret til at forblive i virksomheden — fortrinsret til forflyttelse)

(2018/C 134/04)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jessica Porras Guisado

Sagsøgte: Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA og Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

procesdeltager: Ministerio Fiscal

Konklusion

- 1) Artikel 10, nr. 1), i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en arbejdstager, som er gravid, kan afskediges i forbindelse med en kollektiv afskedigelse som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser.
- 2) Artikel 10, nr. 2), i direktiv 92/85 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter arbejdsgiveren kan afskedige en arbejdstager, som er gravid, i forbindelse med en kollektiv afskedigelse, uden at anføre andre grunde end dem, som berettiger den kollektive afskedigelse, forudsat at de objektive kriterier, som er blevet lagt til grund for udvælgelsen af de arbejdstagere, er anført.
- 3) Artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85 skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, som i princippet ikke præventivt forbyder, at en arbejdstager, som er gravid, som lige har født, eller som ammer, afskediges, og hvorefter kompensationen for en ulovlig afskedigelse alene består i, at afskedigelsen erklæres ugyldig.
- 4) Artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, i forbindelse med en kollektiv afskedigelse som omhandlet i direktiv 98/59 hverken har en fortrinsret til at forblive i virksomheden eller en fortrinsret til at blive forflyttet, som skal finde anvendelse inden afskedigelsen, uden dog at udelukke, at medlemsstaterne kan yde arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, en højere grad af beskyttelse.

(¹) EUT C 165 af 10.5.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. februar 2018 — LL mod Europa-Parlamentet

(Sag C-326/16 P) (¹)

(Appel — annullationssøgsmål — artikel 263, stk. 6, TEUF — formaliteten — søgsmålsfrist — beregning — tidligere medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om inddrivelse af godtgørelse til parlamentarisk assistance — gennemførelsesbestemmelser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer — artikel 72 — klageproceduren ved Europa-Parlamentet — forkyndelse af afgørelse, der indeholder et klagepunkt — anbefalet postforsendelse, som adressaten ikke har afhentet)

(2018/C 134/05)

Processprog: litauisk

Parter

Appellant: LL (ved advokat J. Petrulionis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Toliušis som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kendelsen afsagt den 19. april 2016 af Den Europæiske Unions Ret, LL mod Parlamentet (T-615/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:432), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende realiteten.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Hellenke Republik

(Sag C-328/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af gennemførelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — fast beløb — tvangsbøder)

(2018/C 134/06)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (G. Zavvos, E. Manhaeve og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Hellenke Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Den Hellenke Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde dom af 24. juni 2004, Kommissionen mod Grækenland (C-119/02, ikke trykt i Sml., EU:C:2004:385).
- 2) I tilfælde af, at det i punkt 1 fastslåede traktatbrud fortsat består på datoen for afsigelsen af denne dom, pålægges det Den Hellenke Republik at betale Europa-Kommissionen en tvangsbøde på 3 276 000 EUR pr. halvårs forsinkelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dom af 24. juni 2004, Kommissionen mod Grækenland (C-119/02, ikke trykt i Sml., EU:C:2004:385), regnet fra afsigelsen af denne dom og indtil den fuldstændige opfyldelse af dom af 24. juni 2004, Kommissionen mod Grækenland (C-119/02, ikke trykt i Sml., EU:C:2004:385), idet bødens faktiske beløb skal beregnes ved udløbet af hver halvårsperiode ved nedsættelse af det samlede beløb vedrørende hver af disse perioder med en procentdel svarende til den andel, som udgør det antal personækvivalenter, der rent faktisk efterkommer dom af 24. juni 2004, Kommissionen mod Grækenland (C-119/02, ikke trykt i Sml., EU:C:2004:385), i Thriasio Pedio-regionen ved slutningen af den omhandlede periode i forhold til det antal personækvivalenter, der endnu ikke efterkommer dom af 24. juni 2004, Kommissionen mod Grækenland (C-119/02, ikke trykt i Sml., EU:C:2004:385), i denne region på tidspunktet for afsigelsen af denne dom.
- 3) Den Hellenke Republik tilpligtes at betale Kommissionen et fast beløb på 5 mio. EUR.
- 4) Den Hellenke Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-336/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2008/50/EF — luftkvalitet — artikel 13, stk. 1 — artikel 22, stk. 3 — bilag XI — PM10-koncentrationer i luften — overskridelse af grænseværdier i visse zoner og bymæssige områder — artikel 23, stk. 1 — luftkvalitetsplaner — »kortest mulig« overskridelsesperiode — ingen egnede foranstaltninger i luftbeskyttelsesprogrammerne — ukorrekt gennemførelse)

(2018/C 134/07)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann, K. Petersen og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved B. Majczyna, D. Krawczyk og K. Majcher, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til henholdsvis artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, sammenholdt med bilag XI hertil, og dette direktivs artikel 23, stk. 1, andet afsnit, og artikel 22, stk. 3, sammenholdt med bilag XI hertil, idet denne:

- fra 2007 til og med 2015 har overskredet de daglige grænseværdier for koncentrationer af PM10-partikler i 35 zoner for vurdering og styring af luftkvaliteten og de årlige grænseværdier for koncentrationer af PM10-partikler i 9 zoner for vurdering og styring af luftkvaliteten
- ikke har truffet egnede foranstaltninger i luftkvalitetsplanerne med henblik på at gøre den periode, hvor grænseværdierne for koncentrationer af PM10-partikler i luften overskrides, kortest mulig
- har overskredet de daglige grænseværdier for koncentrationer af PM10-partikler i luften plus tolerancemargenen fra den 1. januar 2010 til den 10. juni 2011 i zonerne Radom, Pruszków-Żyrardów og Kędzierzyn-Koźle og fra den 1. januar 2011 til den 10. juni 2011 i zonen Ostrów-Kęпно og
- ikke har gennemført nævnte direktivs artikel 23, stk. 1, andet afsnit, korrekt.

2) Republikken Polen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. februar 2018 — T-2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. under konkurs, mod Republika Slovenija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien)

(Sag C-396/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 184 og 185 — regulering af fradrag for indgående afgift — ændring af de elementer, som er taget i betragtning ved fastsættelsen af fradraget — begrebet »helt eller delvis ubetalte transaktioner« — indvirkning på en afgørelse om godkendelse af tvangsakkord, der har fået retskraft)

(2018/C 134/08)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T-2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. under konkurs

Sagsøgt: Republika Slovenija

Konklusion

- 1) Artikel 185, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en nedsættelse af en skyldners forpligtelser, der følger af en endelig godkendelse af en tvangsakkord, udgør en ændring af de elementer, som er taget i betragtning ved fastsættelsen af fradragsbeløbet som omhandlet i denne bestemmelse.
- 2) Artikel 185, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at en nedsættelse af en skyldners forpligtelser, der følger af en endelig godkendelse af en tvangsakkord, ikke udgør et tilfælde af helt eller delvis ubetalte transaktioner, der ikke giver anledning til regulering af det oprindeligt foretagne fradrag, eftersom denne nedsættelse er endelig, hvilket det dog tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 3) Artikel 185, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at en medlemsstat med henblik på at gennemføre den mulighed, der er fastsat i denne bestemmelse, ikke har pligt til udtrykkeligt at fastsætte en forpligtelse til regulering af fradrag i tilfælde af helt eller delvis ubetalte transaktioner.

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. februar 2018 — X BV (sag C-398/16) og X NV (sag C-399/16) mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Forenede sager C-398/16 og C-399/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 49 TEUF og 54 TEUF — etableringsfrihed — skattelovgivning — selskabsskat — fordele ved oprettelse af en skattemæssig enhed — udelukkelse af grænseoverskridende koncerner)

(2018/C 134/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: X BV (sag C-398/16) og X NV (sag C-399/16)

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

- 1) Artikel 49 TEUF og 54 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken et moderselskab hjemmehørende i en medlemsstat ikke har ret til at fradrage renter på et lån optaget i et forbundet selskab med henblik på at finansiere et kapitalindskud i et datterselskab hjemmehørende i en anden medlemsstat, mens moderselskabet, hvis datterselskabet havde været hjemmehørende i den samme medlemsstat, kunne gøre brug af dette fradrag ved at danne en skattemæssigt integreret enhed med dette.
- 2) Artikel 49 TEUF og 54 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken et moderselskab hjemmehørende i en medlemsstat ikke har ret til i sit overskud at fradrage tab, der skyldes ændringer i valutakursen for dets kapitalandele i et datterselskab hjemmehørende i en anden medlemsstat, når denne samme bestemmelse ikke på symmetrisk vis beskatter valutakursgevinster, der skyldes sådanne ændringer.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. februar 2018 — Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-545/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — toldpositioner — motorkøretøjer til godsbefordring — underposition 8704 10 10 og 8704 21 91 — forordning (EU) 2015/221 — gyldighed)

(2018/C 134/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kubota (UK) Limited, EP Barrus Limited

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Konklusion

Gennemgangen af de forelagte spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl ved gyldigheden af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/221 af 10. februar 2015 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. februar 2018 — INEOS Köln GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-572/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — Den Europæiske Unions ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a — afgørelse 2011/278/EU — overgangsregler vedrørende harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter — perioden 2013-2020 — ansøgning om tildeling — urigtige oplysninger — berigtigelse — præklusionsfrist)

(2018/C 134/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: INEOS Köln GmbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009, samt Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i direktiv 2003/87/EF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter en præklusiv frist for indgivelsen af en ansøgning om gratistildeling af emissionskvoter for perioden 2013-2020, og som udelukker, at en driftsleder kan berigtige eller supplere sin ansøgning efter fristens udløb, når denne frist ikke gør det praktisk umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at indgive en sådan ansøgning.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 21. februar 2018 — Kreuzmayr GmbH mod Finanzamt Linz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht — Østrig)

(Sag C-628/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — flere på hinanden følgende leveringer af de samme varer — stedet for den anden levering — oplysninger, som den første leverandør råder over — momsregistreringsnummer — fradragsret — den afgiftspligtige persons berettigede forventning om en fradragsret)

(2018/C 134/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kreuzmayr GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Linz

Konklusion

- 1) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede skal artikel 32, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at den finder anvendelse på den anden af to på hinanden følgende leveringer af den samme vare, der kun har givet anledning til en enkelt transport inden for Fællesskabet.
- 2) Princippet om beskyttelse af den berettigede forventning skal fortolkes således, at når den anden levering i en kæde af to på hinanden følgende leveringer, der indebærer en enkelt transport inden for Fællesskabet, er en levering inden for Fællesskabet, kan den endelige erhverver, som med urette har støttet sig på en fradragsret for indgående merværdiafgift, ikke fradrage den indgående merværdiafgift, der er betalt til leverandøren alene på grundlag af fakturaer, der er fremsendt af den mellemliggende operatør, som har anvendt en fejlagtig klassificering af sin levering.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 27.3.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 21. februar 2018 — Peugeot Deutschland GmbH mod Deutsche Umwelthilfe eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-132/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 2010/13/EU — definitioner — begrebet »audiovisuel medietjeneste« — anvendelsesområde — kanal for reklamevideoer for modeller af nye personbiler på YouTube)

(2018/C 134/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peugeot Deutschland GmbH

Sagsøgt: Deutsche Umwelthilfe eV

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) skal fortolkes således, at definitionen af »audiovisuel medietjeneste« hverken omfatter en videokanal som den i hovedsagen omhandlede, fra hvilken internetbrugere kan hente korte reklamevideoer for modeller af nye personbiler, eller en enkelt af disse videoer isoleret set.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 3.7.2017.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. februar 2018 — Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-182/17) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 9 og artikel 13, stk. 1 — fritagelse for afgiftspligten — begrebet »offentligt organ« — erhvervsdrivende selskab, der ejes 100 % af en kommune, som varetager visse offentlige opgaver, der påhviler denne kommune — fastlæggelse af disse opgaver og vederlaget herfor i en aftale indgået mellem dette selskab og nævnte kommune]

(2018/C 134/14)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at virksomhed som den i hovedsagen omhandlede — med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse af de relevante faktiske forhold — der består i, at et selskab udfører visse offentlige opgaver i henhold til en aftale indgået mellem selskabet og en kommune, udgør en levering af ydelser, der leveres mod vederlag, og er merværdiafgiftspligtig i medfør af denne bestemmelse.
- 2) Artikel 13, stk. 1, i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at virksomhed som den i hovedsagen omhandlede — med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse af de relevante faktiske forhold og den relevante nationale lovgivning — der består i, at et selskab udfører visse offentlige opgaver i henhold til en aftale indgået mellem selskabet og en kommune, ikke er omfattet af den merværdiafgiftsfritagelsesregel, der er fastsat i denne bestemmelse, såfremt denne virksomhed udgør økonomisk virksomhed som omhandlet i dette direktivs artikel 9, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 22. februar 2018 — Mitnitsa Varna mod »SAKSA« OOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-185/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — klassificering af varer — den europæiske harmoniserede standard EN 590:2013 — underposition 2710 19 43 i den kombinerede nomenklatur — relevante kriterier ved tariferingen af en vare som gasolie)

(2018/C 134/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mitnitsa Varna

Sagsøgt: »SAKSA« OOD

procesdeltager: Okrazhna prokuratura — Varna,

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2014 af 16. oktober 2014, skal fortolkes således, at en mineralolie som den i hovedsagen omhandlede som følge af sine destillationskarakteristika ikke kan tariferes som gasolie i underposition 2710 19 43 i denne nomenklatur, heller ikke når denne olie opfylder kravene i den harmoniserede standard EN 590, i sin affattelse af september 2013, vedrørende gasolie til arktisk klima eller til klima med hårde vintre.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 3.7.2017.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polen)
den 24. november 2017 — WB**

(Sag C-658/17)

(2018/C 134/16)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Part i hovedsagen

WB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 46, stk. 3, litra b), sammenholdt med artikel 39, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis ⁽¹⁾ fortolkes således, at det er lovligt at udstede en attestering af en retsafgørelse i en arvesag, hvis formular er indeholdt i bilag 1 til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1329/2014 af 9. december 2014 om de formularer, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 ⁽²⁾, også med hensyn til afgørelser, som bekræfter arvingestatus, men ikke (heller ikke delvis) er eksigible?
- 2) Skal artikel 3, stk. 1, litra g), i forordning nr. 650/2012 fortolkes således, at et notarielt arvebevis, som oprettes af notaren på grundlag af en uomtvistet anmodning fra alle procesdeltagere i en sag om bekræftelse af arvingestatus og har samme retsvirkninger som en af retten afsagt retskraftig kendelse om et retsligt arvebevis — såsom et af en polsk notar oprettet notarielt arvebevis — anses for en retsafgørelse som omhandlet i denne bestemmelse?

Og skal artikel 3, stk. 2, første punktum i forordning nr. 650/2012 dermed forstås således, at en notar, som opretter et sådant notarielt arvebevis, skal anses for at være en ret i sidstnævnte bestemmelses forstand?

- 3) Skal artikel 3, stk. 2, andet punktum, i forordning nr. 650/2012 fortolkes således, at en medlemsstats meddelelse i henhold til forordningens artikel 79 har informativ karakter og ikke er en betingelse for at anerkende en juridisk aktør med kompetence i arvesager, som udøver en retslig funktion i stedet for retten som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første punktum, såfremt han opfylder de betingelser, der følger af sidstnævnte bestemmelse?
- 4) Såfremt det første, det andet eller det tredje spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 3, stk. 1, litra i), i forordning nr. 650/2012 fortolkes således, at en anerkendelse af det nationale processuelle instrument til bekræftelse af arvestatus — såsom det polske notarielle arvebevis — som retsafgørelse som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra g), i forordning nr. 650/2012 udelukker dets anerkendelse som officielt bekræftet dokument?

- 5) I tilfælde af, at det fjerde spørgsmål besvares bekræftende:

Skal artikel 3, stk. 1, litra i), i forordning nr. 650/2012 fortolkes således, at et notarielt arvebevis, som oprettes af notaren på grundlag af en uomtvistet anmodning fra alle procesdeltagere i en sag om bekræftelse af arvingestatus — såsom et af en polsk notar oprettet notarielt arvebevis — udgør et officielt bekræftet dokument som omhandlet i denne bestemmelse?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 201, s. 107.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1329/2014 af 9.12.2014 om de formularer, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT 2014, L 359, s. 30).

Appel iværksat den 13. december 2017 af Toni Klement til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 10. oktober 2017 i sag T-211/14 RENV — Toni Klement mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-698/17 P)

(2018/C 134/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Toni Klement (ved Rechtsanwalt J. Weiser)

Den anden part i appellsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Den appellerede dom afsagt af Retten den 10. oktober 2017 i sag T-211/14 RENV ophæves.
2. Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har i det væsentlige gjort tre appelanbringender gældende.

Med det første appelanbringende har appellanten gjort gældende, at bedømmelsen af det omtvistede tredimensionale varemærkes særpræg er utilstrækkeligt begrundet. Den appellerede dom indeholder ingen begrundelse for, hvorfor det omtvistede tredimensionale varemærke skulle have et særligt stærkt særpræg, selv om dets form er rent teknisk betinget. Dermed er dommens begrundelse på et væsentligt punkt ikke klar og forståelig, og den er følgelig retligt fejlagtig.

Med det andet appelanbringende har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom er selvmodsigende og utilstrækkeligt begrundet for så vidt angår særpræget ved ordbestanddelen »Bullerjan«, der er blevet tilføjet det appellerede varemærke ved brugen. I den appellerede dom var der intet anført om, hvilken grad af særpræg Retten havde tillagt den tilføjede ordbestanddel. Når det ikke blev fastslået, hvilket særpræg den tilføjede bestanddel havde, kunne det ikke bedømmes, om det omtvistede varemærkes særpræg påvirkes af dette. Derudover er den appellerede dom selvmodsigende på dette punkt. Således lægger Retten på den ene side til grund, at ordbestanddelen kunne lette bestemmelsen af varenes handelsmæssige oprindelse, men anfører på den anden side, at den ikke påvirker det omtvistede tredimensionale varemærkes særpræg. Lettelsen af bestemmelsen af den handelsmæssige oprindelse og en manglende påvirkning af særpræget udelukker imidlertid hinanden.

Med det tredje appelanbringende har appellanten gjort gældende, at der er blevet anvendt en fejlagtig retlig målestol ved bestemmelsen af det omtvistede tredimensionale varemærkes særpræg. For at fastlægge et tredimensionalt varemærkes grad af særpræg skal den beskyttede form sammenlignes med de former, der findes på markedet. Retten tager i sin begrundelse imidlertid ikke udgangspunkt i de foreliggende former, men i »formen på en ovn i almindelighed«. Der findes imidlertid ikke en sådan gennemsnitsform for en ovn.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 19. december 2017 — Anke Hartog mod British Airways plc

(Sag C-711/17)

(2018/C 134/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anke Hartog

Sagsøgt: British Airways plc

Præjudicielt spørgsmål

Skal betingelsen i artikel 3, stk. 2, litra a) — for at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91⁽¹⁾ finder anvendelse — fortolkes således, at passagerer, der har en bekræftet reservation, er »til stede ved indcheckningen«, såfremt de, hvis der ikke er angivet noget tidspunkt, senest 45 minutter før den offentliggjorte afgangstid møder op i køen ved luftfartsselskabets skranke til den pågældende indcheckning?

⁽¹⁾ EFT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach (Polen) den 29. december 2017 — ECO-WIND Construction S.A., med hjemsted i Warszawa mod Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

(Sag C-727/17)

(2018/C 134/19)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ECO-WIND Construction S.A., med hjemsted i Warszawa

Sagsøgt: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ⁽¹⁾ af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester fortolkes således, at en lovbestemmelse, som begrænser tildelingen af et opstillingssted for en vindmølle derved, at den fastsætter en mindsteafstand mellem vindmøllens placering og en beboelsesejendom eller en bygning med blandet anvendelse, herunder anvendelse til beboelse, som skal være den samme eller større end det dobbelte af den målte højde på vindmøllen fra jordniveau til det højeste punkt på konstruktionen inkl. de tekniske komponenter, herunder særligt rotoren med rotorbladene, er en »teknisk forskrift«, hvor udkastet til forskriften skal meddeles Kommissionen i henhold til dette direktivs artikel 5, stk. 1?
- 2) Skal artikel 15, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF ⁽²⁾ af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked fortolkes således, at en lovbestemmelse, som begrænser tildelingen af et opstillingssted for en vindmølle derved, at den fastsætter en mindsteafstand mellem vindmøllens placering og en beboelsesejendom eller en bygning med blandet anvendelse, herunder anvendelse til beboelse, som skal være den samme eller større end det dobbelte af den målte højde på vindmøllen fra jordniveau til det højeste punkt på konstruktionen inkl. de tekniske komponenter, herunder særligt rotoren med rotorbladene, er en forskrift, som underkaster optagelsen eller udøvelsen af servicevirksomhed en territorial begrænsning, navnlig i form af begrænsninger af hensyn til en geografisk minimumsafstand mellem tjenesteyderne, som medlemsstaterne i henhold til artikel 15, stk. 7, i dette direktiv skal give Kommissionen meddelelse om?
- 3) Skal artikel 3, stk. 1, første afsnit, og artikel 13, stk.1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ⁽³⁾ af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning, som begrænser tildelingen af opstillingssteder for vindmøller derved, at de indfører en mindsteafstand mellem vindmøllens placering og en beboelsesejendom eller en bygning med blandet anvendelse, herunder anvendelse til beboelse, på den måde, at mindsteafstanden skal være den samme eller større end det dobbelte af den målte højde på vindmøllen fra jordniveau til det højeste punkt på konstruktionen inkl. de tekniske komponenter, herunder særligt rotoren med rotorbladene?

⁽¹⁾ EUT 2015, L 241, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2006, L 376, s. 36.

⁽³⁾ EUT 2009, L 140, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Karlsruhe (Tyskland) den 4. januar 2018 — straffesag mod Detlef Meyn

(Sag C-9/18)

(2018/C 134/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Karlsruhe

Parter i hovedsagen

Tiltalt i straffesagen: Detlef Meyn

Præjudicielt spørgsmål

Gælder pligten til anerkendelse efter artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort ⁽¹⁾ (herefter »tredje kørekortdirektiv«) — også, når en medlemsstat i Den Europæiske Union har ombyttet et kørekort uden at foretage egnethedskontrol, hvis det forrige kørekort ikke er omfattet af pligten til anerkendelse (her: det forrige kørekort udstedt af en anden medlemsstat i Den Europæiske Union beroede for sit vedkommende på ombytning af et kørekort udstedt af et tredjeland, jf. tredje kørekortdirektivs artikel 11, stk. 6, tredje punktum)?

⁽¹⁾ EUT L 403, s. 18.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 2. februar 2018,
Skatteministeriet mod KPC Herning**

(Sag C-71/18)

(2018/C 134/21)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter

Sagsøger: Skatteministeriet

Sagsøgte: KPC Herning

Præjudicielt spørgsmål

Er det foreneligt med momssystemdirektivets ⁽¹⁾ artikel 135, stk. 1, litra j, jf. artikel 12, stk. 1, litra a, og stk. 2, sammenholdt med artikel 135, stk. 1, litra k, jf. artikel 12, stk. 1, litra b, og stk. 3, at en medlemsstat under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende betragter en levering af en fast ejendom, hvorpå der på leveringstidspunktet er opført en bygning, som et momspligtigt salg af en byggegrund, når det er parternes hensigt, at bygningen skal rives helt eller delvist ned for at gøre plads til en ny bygning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006 L 347, s. 1)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Visoki upravni sud (Kroatien) den 8. februar
2018 — Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) mod Povjerenik za informiranje Republike
Hrvatske**

(Sag C-90/18)

(2018/C 134/22)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Visoki upravni sud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)

Sagsøgt: Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 15, stk. 3, andet afsnit, TEUF og artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43) fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der omfatter en mulighed for ubegrænset aktindsigt i oplysninger om anvendelsen af offentlige midler, selv om disse oplysninger på den anden side er underlagt en begrænsning af aktindsigten, fordi de er en forretningshemmelighed (bankhemmelighed)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 19. februar 2018 — SM mod Entry Clearance Officer og UK Visa Section

(Sag C-129/18)

(2018/C 134/23)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Appellant: SM

Indstævnte: Entry Clearance Officer og UK Visa Section

Intervenienter: Coram Children's Legal Centre (CCLC) og Centre for Advice on Individual Rights in Europe (AIRE)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er et barn, som er sat under permanent juridisk værgemål hos en unionsborger eller unionsborgere på grundlag af »kefalah« eller en tilsvarende ordning, der er fastsat i lovgivningen i den pågældendes oprindelsesland, en »direkte efterkommer« som omhandlet i artikel 2, nr. 2), litra c), i direktiv 2004/38 ⁽¹⁾?
- 2) Kan andre bestemmelser i direktivet, særligt artikel 27 og 35, fortolkes således, at de er til hinder for, at børn, der er ofre for eller risikerer udnyttelse, misbrug eller menneskehandel, får tilladelse til indrejse?
- 3) Har en medlemsstat ret til, inden den anerkender et barn, som ikke er efterkommer i lige linje til EØS-statsborgeren, som direkte efterkommer i henhold til artikel 2, nr. 2), litra c), at undersøge, om procedurerne for at sætte barnet under den pågældende EØS-statsborgers værgemål eller tillægge denne forældremyndighed over barnet gjorde det muligt at tage tilstrækkeligt hensyn til det pågældende barns tarv?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77).

RETTE

Rettens dom af 27. februar 2018 — Gramberg mod EUIPO — Mahdavi Sabet (Beskyttelseshylster til mobiltelefon)

(Sag T-166/15) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver et beskyttelseshylster til mobiltelefon — offentliggørelse af design — artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002 — beviser fremlagt for første gang for Retten)

(2018/C 134/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Claus Gramberg (Essen, Tyskland) (først ved advokat S. Kettler, derefter ved advokaterne F. Klopmeier og G. Becker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Sorouch Mahdavi Sabet (Paris, Frankrig)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. januar 2015 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 460/2013-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Claus Gramberg og Sorouch Mahdavi Sabet.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 13. januar 2015 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 460/2013-3) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Claus Gramberg afholdte omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 198 af 15.6.2015.

Retten dom af 27. februar 2018 — Hansen Medical mod EUIPO — Covidien (MAGELLAN)(Sag T-222/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket MAGELLAN — reel brug — bevisbyrde — artikel 15 og 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 18 og 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 2017/1001] — proceduremæssig uregelmæssighed foretaget af annullationsafdelingen — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 94 i forordning nr. 2017/1001] — mundtlig høring — artikel 77 i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 96 i forordning nr. 2017/1001]]

(2018/C 134/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hansen Medical, Inc. (Mountain View, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne R. Kunze, G. Würtenberger og T. Wittmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Covidien AG (Neuhausen am Rheinfall, Schweiz) (ved advokaterne R. Ingerl og D. Wiedemann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. februar 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sagerne R 3092/2014-2 og R 3118/2014-2) vedrørende en fortabelsessag mellem Hansen Medical og CovidienG.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hansen Medical, Inc betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Retten dom af 27. februar 2018 — CEE Bankwatch Network mod Kommissionen(Sag T-307/16) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en afgørelse truffet af Kommissionen om at bevillige et Euratom-lån for at forbedre sikkerheden på atomkraftværker i Ukraine — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — tungtvejende offentlig interesse — forordning (EF) nr. 1367/2006 — anvendelse på dokumenter vedrørende afgørelser truffet inden for rammerne af Euratomtraktaten)

(2018/C 134/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CEE Bankwatch Network (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat C. Kiss)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Zadra, F. Clotuche Duvieusart og C. Cunniffe, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved M. Holt og D. Robertson, derefter ved S. Brandon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Angående et søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 2319 final af 15. april 2016, hvorved der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43) blev givet afslag på aktindsigt i flere dokumenter vedrørende Kommissionens afgørelse C(2013) 3496 final af 24. juni 2013 om at bevillige et Euratom-lån for at forbedre sikkerheden på atomkraftværker i Ukraine.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) CEE Bankwatch Network bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Rettens dom af 27. februar 2018 — Zink mod Kommissionen

(Sag T-338/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — løn — udlandstillæg — manglende udbetaling af udlandstillægget i flere år som følge af en administrativ fejl — vedtægtens artikel 90, stk. 1 — rimelig frist)

(2018/C 134/27)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Richard Zink (Bamako, Mali) (ved advokaterne N. de Montigny og J.- N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 11. april 2016, Zink mod Kommissionen (F-77/15, EU:F:2016:74), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 11. april 2016, Zink mod Kommissionen (F-77/15), ophæves.
- 2) Afgørelsen af 23. juli 2014 truffet af Europa-Kommissionens Kontor for »Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« (PMO) annulleres, for så vidt som Kommissionen i henhold til denne afgørelse havde afvist at udbetale udlandstillæg til Richard Zink for perioden fra den 1. september 2007 til den 30. april 2009.

- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen i det ved Personaleretten anlagte søgsmål F-77/15.
- 4) Kommissionen betaler sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen og i forbindelse med sagen i første instans.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. februar 2018 — Iberdrola mod Kommissionen

(Sag T-260/15 R)

**(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — støtteordning fastsat i den spanske skattelovgivning —
begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)**

(2018/C 134/28)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Iberdrola, SA (Bilbao, Spanien) (ved advokaterne J. Ruiz Calzado og J. Domínguez Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/314 af 15. oktober 2014 om statsstøtte SA.35550 (13/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP) gennemført af Spanien — ordning for skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder (EUT 2015, L 56, s. 38).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Kendelsen afsagt den 24. november 2017, Iberdrola mod Kommissionen (T-260/15 R), ophæves.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 22. november 2017 — Autoridad Portuaria de Vigo mod Kommissionen

(Sag T-764/17)

(2018/C 134/29)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Autoridad Portuaria de Vigo (Vigo, Spanien) (ved advokat J. Costas Alonso)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) (berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004), der er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende L 243 af 23. september 2017, annulleres.

- Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004) (berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004), der er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende L 243 af 21. september 2017, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har givet implicit samtykke til, at medlemsstaterne kan anvende bestemmelserne om import af animalske produkter forskelligt i meget konkrete tilfælde som f.eks. ved beholdere med frosne fiskevarer med oprindelse i Kina, idet alt dette har negativ indvirkning på den loyale konkurrence mellem medlemsstaterne.
2. Andet anbringende om, at problemet har vist sig at være størst med hensyn til import af animalske produkter og det såkaldte »dobbeltliste«-krav for fartøjer, som leverer til virksomheder i tredjelande.
3. Tredje anbringende om, at ledere af fødevarer virksomheder, som importerer animalske produkter med oprindelse uden for Fællesskabet, kun kan importere fiskevarer fra et tredjeland, hvis både det pågældende tredjeland, hvorfra varen sælges, og den virksomhed, hvorfra varen afsendes, og hvori varen er fremstillet eller tilberedt, er opført på listen.

Sag anlagt den 30. januar 2018 — Tassi mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-50/18)

(2018/C 134/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Smaro Tassi (Berlin, Tyskland) (ved advokat: E. Kleani)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Domstolens afgørelse af 23. november 2017 (ref. 20173192) om afslag på det bud, sagsøgeren indsendte i henhold til meddelelse om freelance-oversætterkontrakt 2017/S 002-001564 med henblik på græsk.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse ikke var ledsaget af enten et bestemt sæt kriterier, som fastlagde kvalitetsniveauet for de oversættelser, der blev krævet i udbudsproceduren, eller nogen form for korrektionsark eller en sammenlignende rapport, som kunne uddybe, hvorfor den prøveoversættelse, som ansøgeren indsendte, ikke efter sagsøgtets opfattelse opnåede det krævede minimale benchmark. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at den anfægtede afgørelse var utilstrækkeligt begrundet og at udvælgelsesproceduren manglede gennemsigtighed.

Sag anlagt den 3. januar 2018 — Kleani mod Domstolen

(Sag T-51/18)

(2018/C 134/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Efterpi Kleani (Berlin, Tyskland) (ved advokat S. Tassi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Domstolens afgørelse af 23. november 2017 (ref. 20172046) om afslag på det bud, sagsøgeren indsendte i henhold til meddelelse om freelance-oversætterkontrakt 2017/S-002-001564 med henblik på græsk.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse ikke var ledsaget af enten et bestemt sæt kriterier, som fastlagde kvalitetsniveauet for de oversættelser, der blev krævet i udbudsproceduren, eller nogen form for korrektionsark eller en sammenlignende rapport, som kunne uddybe, hvorfor den prøveoversættelse, som ansøgeren indsendte, ikke efter sagsøgtets opfattelse opnåede det krævede minimale benchmark. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at den anfægtede afgørelse var utilstrækkeligt begrundet og at udvælgelsesproceduren manglede gennemsigtighed.

Sag anlagt den 5. februar 2018 — Rodriguez Prieto mod Kommissionen

(Sag T-61/18)

(2018/C 134/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Amador Rodriguez Prieto (Steinsel, Luxembourg) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt tilpligtes Kommissionen at erstatte de lidte tab og således betale sagsøgeren et beløb på 68 831 EUR for det økonomiske tab og 100 000 EUR for det ikke-økonomiske tab.
- Subsidiært annulleres afgørelsen af 28. marts 2017 om afslag på bistand.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren principalt gjort gældende, at Kommissionen begik en tjenstlig fejl ved ikke at anerkende hans status som informant (»whistle-blower«), hvilket forvoldte sagsøgeren et økonomisk og ikke-økonomisk tab, som det tilkommer institutionen at erstatte. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at institutionen har tilsidesat vedtægtens artikel 24 ved at afvise at yde ham den bistand, der er fastsat i denne bestemmelse, efter straffesagen.

Sag anlagt den 6. februar 2018 — Torro Entertainment mod EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande Meat in Style)

(Sag T-63/18)

(2018/C 134/33)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Torro Entertainment (Plovdiv, Bulgarien) (ved advokat A. Kostov)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Torro Entertainment

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket TORRO Grande Meat in Style — registreringsansøgning nr. 14 744 452

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. december 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1776/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvist, for så vidt som den forkaster klagen over indsigelsesafdelingens afgørelse.
- EUIPO og Grupo Osborne, SA tilpligtes at betale de af »Torro Entertainment« Ltd. afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten, for appelkammeret og for indsigelsesafdelingen.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten og af pligten til at udvise omhu.

Sag anlagt den 6. februar 2018 — Venezuela mod Rådet

(Sag T-65/18)

(2018/C 134/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Den Bolivariske Republik Venezuela (ved advokaterne F. Di Gianni og L. Giuliano)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EU) 2017/2063 af 13. november 2017 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela, for så vidt som forordningens bestemmelser vedrører sagsøgeren, annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet tilsidesatte sagsøgerens ret til at blive hørt ved at vedtage de restriktive foranstaltninger uden forinden at underrette sagsøgeren om dets hensigt og uden forinden at høre sagsøgerens standpunkt vedrørende de forhold, der angiveligt begrunder de restriktive foranstaltninger.
2. Andet anbringende om, at Rådet tilsidesatte dets forpligtelse til at give begrundelse og fremlægge tilstrækkelig dokumentation for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger.

3. Tredje anbringende om, at Rådet foretog en åbenbart urigtig vurdering hvad angår de forhold, som de restriktive foranstaltninger er baseret på.
4. Fjerde anbringende om, at de restriktive foranstaltninger udgør ulovlige modforanstaltninger i henhold til folkeretlig sædvaneret.

Sag anlagt den 29. januar 2018 — Tsapakidou mod Domstolen

(Sag T-66/18)

(2018/C 134/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Argyro Tsapakidou (Berlin, Tyskland) (ved advokat E. Kleani)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Domstolens afgørelse af 23. november 2017 (ref. 20173939) om afslag på det bud, sagsøgeren indsendte i henhold til meddelelse om free lance kontrakt 2017/S-001564 med henblik på græsk.
- Den Europæiske Unions Domstol tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter de generelle EU-retlige principper, hvorefter administrative retsakter skal være tilstrækkeligt begrundede og angive de principper, som de er baseret på. Afgørelsen overholder ikke disse kriterier. Sagsøgeren har navnlig anført, at sagsøgtes begrundelse var utilstrækkelig i lyset af artikel 4.3.1 i udbudsbetingelserne. Endvidere gjorde de oplysninger, som blev fremsendt til sagsøgeren, det ikke muligt for hende at vurdere gyldigheden af det resultat, som blev opnået i den pågældende prøveoversættelse. Hun manglede oplysninger vedrørende de bedømmelsesretningslinjer eller bedømmelseskriterier, på baggrund af hvilke den anfægtede afgørelse blev vedtaget.

Sag anlagt den 9. februar 2018 — CN mod Parlamentet

(Sag T-76/18)

(2018/C 134/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CN (ved advokaterne C. Bernard-Glanz og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet fremmes til realitetsbehandling.
- Sagsøgte tilpligtes at fremlægge konklusionerne fra APA udvalget, referaterne af de vidneafhøringer, der er foretaget af APA udvalget, og de sagsakter, der er fremsendt til formanden for Europa-Parlamentet i henhold til artikel 10 i forretningsordenen for APA udvalget.

- Annullation af den anfægtede afgørelse og, om fornødent, af afgørelsen om afslag på klagen.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 68 500 EUR i erstatning for sagsøgerens forskellige ikke-økonomiske tab.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), af artikel 25 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og af begrundelsespligten, af princippet om god forvaltning, af retten til at blive hørt og af retten til forsvar, og af omsorgspligten, som den anfægtede afgørelse i det foreliggende tilfælde er behæftet med, dvs. Europa-Parlamentets afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand.
2. Andet anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, tilsidesættelse af chartrets artikel 31, af vedtægtens artikel 12a, af vedtægtens artikel 24 og af omsorgspligten.

Sag anlagt den 12. februar 2018 — VE mod ESMA

(Sag T-77/18)

(2018/C 134/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VE (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)

Sagsøgt: Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA)

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2016 annulleres, for så vidt som den finder sagsøgerens indsats »utilfredsstillende«.
- Samt, om fornødent: ESMA's afgørelse af 6. november 2017 om afslag på sagsøgerens klage annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab, som efter ret og billighed er opgjort til 10 000 EUR.
- Sagsøgerens advokatomkostninger i forbindelse med dette søgsmål godtgøres i det hele.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Ulovlighedsindsigelse, idet bedømmelsesvejledningen blev vedtaget af ESMA uden forud herfor at have været forelagt Personaleudvalget i overensstemmelse med artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.

2. Tilsidesættelse af artikel 43, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd og bedømmelsesvejledningen, idet sagsøgte anlagde flere åbenbart urigtige skøn:
  - åbenbart urigtigt skøn angående sagsøgerens primære arbejdsopgaver hvad angår kriteriet om indsats, kvalifikationer og adfærd, og
  - hvad angår sagsøgtes urigtige skøn i forbindelse med andre af sagsøgerens arbejdsopgaver.
3. Tilsidesættelse af pligten til personalepleje og princippet om god forvaltning hvad angår sagsøgerens helbredsproblemer og mangel på vejledning til sagsøgeren, dårlige arbejdsvilkår og manglende tilstrækkelig uddannelse.

Sag anlagt den 9. februar 2018 — Bekat mod EUIPO — Borbet (ARBET)

(Sag T-79/18)

(2018/C 134/38)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Arif Oliver Bekat (Esslingen, Tyskland) (ved advokat P. Kohl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Borbet GmbH (Hallenberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Arif Oliver Bekat

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket ARBET — registreringsansøgning nr. 14 320 915

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. december 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1117/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse og intervenientens klage af 26. maj 2017 over indsigelsesafdelingens afgørelse af 30. marts 2017 annulleres.
- Intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 13. februar 2018 — Husky CZ mod EUIPO — Husky of Tostock (HUSKY)

(Sag T-82/18)

(2018/C 134/39)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Husky CZ s.r.o. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat L. Lorenc)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Husky of Tostock Ltd (Woodbridge, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Husky CZ s.r.o.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket HUSKY i farverne blå, sort og hvid — registreringsansøgning nr. 4 442 431

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. januar 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 812/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Appelkammeret tog ikke på behørig måde de af sagsøgeren fremførte argumenter og det af denne fremlagte bevismateriale i betragtning, og foretog derfor en urigtig fastlæggelse af de ældre rettigheder, hvorpå indsigelsen var støttet.

Sag anlagt den 9. februar 2018 — CH mod Parlamentet

(Sag T-83/18)

(2018/C 134/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CH (ved advokaterne C. Bernard-Glanz og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet fremmes til realitetsbehandling.
- Sagsøgte tilpligtes at fremlægge konklusionerne fra APA udvalget, referaterne af de vidneafhøringer, der er foretaget af APA udvalget, og de sagsakter, der er fremsendt til formanden for Europa-Parlamentet i henhold til artikel 10 i forretningsordenen for APA udvalget.
- Annullation af den anfægtede afgørelse og, om fornødent, af afgørelsen om afslag på klagen.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 68 500 EUR i erstatning for sagsøgerens forskellige ikke-økonomiske tab.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), af artikel 25 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og af begrundelsespligten, af princippet om god forvaltning, af retten til at blive hørt og af retten til forsvar, og af omsorgspligten, som den anfægtede afgørelse i det foreliggende tilfælde er behæftet med, dvs. Europa-Parlamentets afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand.
2. Andet anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, tilsidesættelse af chartrets artikel 31, af vedtægtens artikel 12a, af vedtægtens artikel 24 og af omsorgspligten.

Sag anlagt den 19. februar 2018 — Gruppo Armonie mod EUIPO (ARMONIE)**(Sag T-88/18)**

(2018/C 134/41)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italien) (ved advokat G. Medri)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »ARMONIE« — registreringsansøgning nr. 16 430 068

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. december 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2063/2017-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 19. februar 2018 — Guiral Broto mod EUIPO — Gastro & Soul (Café del Sol)**(Sag T-89/18)**

(2018/C 134/42)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien) (ved advokat J. de Castro Hermida)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Gastro & Soul GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Café del Sol — EU-varemærkereгистраering nr. 6 105 985

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. december 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1095/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse ophæves og annulleres, idet det fastslås, at indsigelsen støttet på det ældre spanske varemærke nr. 2348110 for klasse 42 i den internationale nomenklatur, der indehaves af indsigeren, er velbegrundet.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse stadfæstes, idet det EU-varemærkeansøgning nr. 6 105 985 CAFE DEL SOL for »tjenesteydelser vedrørende levering af mad og drikke, midlertidig indkvartering og cateringvirksomhed« i klasse 43 i den internationale nomenklatur, der blev indgivet af den tyske handelsvirksomhed GASTRO & SOUL GmbH, nægtes registreret, idet det tages i betragtning, at der foreligger risiko for forveksling for forbrugeren som følge af sameksistensen af de omtvistede varemærker på grund af den udtalte ordmæssige lighed og heraf følgende identitet mellem dem, idet Retten, såfremt den ikke har kompetence hertil, hjemviser sagen til appelkamrene ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked med pålæg om at fastslå, at indsigelsen er velbegrundet.
- Subsidiært ophæves og annulleres afgørelsen, idet den er usammenhængende og udgør en tilsidesættelse af retten til forsvar og sagsøgerens retssikkerhed, idet han udtrykkeligt er blevet nægtet muligheden for at fremlægge en fuldstændig oversættelse af det ældre varemærke i klagesag 1095/2017-4, hvilket udgør en tilsidesættelse af et af de grundlæggende formål med den hjemvisning til appelkamrene ved EUIPO, som blev foretaget ved Rettens dom af 13. december 2016 i sag T-548/15, hvorved sagen blev hjemvist til appelkamrene ved EUIPO med henblik på at tillade en sådan substantiering og følgelig træffe afgørelse i sagen.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 19. februar 2018 — Guiral Broto mod EUIPO — Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)

(Sag T-90/18)

(2018/C 134/43)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien) (ved advokat J. de Castro Hermida)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Gastro & Soul GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke Café del Sol — EU-varemærkereгистраering nr. 6 104 608

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. december 2017 af fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1096/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse ophæves og annulleres, idet det fastslås, at indsigelsen støttet på det ældre spanske varemærke nr. 2348110 for klasse 42 i den internationale nomenklatur, der indehaves af indsigeren, er velbegrundet.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse stadfæstes, idet det EU-varemærkeansøgning nr. 6 104 608 for »tjenesteydelser vedrørende levering af mad og drikke, midlertidig indkvartering og cateringvirksomhed« i klasse 43 i den internationale nomenklatur, der blev indgivet af den tyske handelsvirksomhed GASTRO & SOUL GmbH, nægtes registreret, idet det tages i betragtning, at der foreligger risiko for forveksling for forbrugeren som følge af sameksistensen af de omtvistede varemærker på grund af den udtalte ordmæssige lighed og heraf følgende identitet mellem dem, idet Retten, såfremt den ikke har kompetence hertil, hjemviser sagen til appelkamrene ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked med pålæg om at fastslå, at indsigelsen er velbegrundet.
- Subsidiært ophæves og annulleres afgørelsen, idet den er usammenhængende og udgør en tilsidesættelse af retten til forsvar og sagsøgerens retssikkerhed, idet han udtrykkeligt er blevet nægtet muligheden for at fremlægge en fuldstændig oversættelse af det ældre varemærke i klagesag 1096/2017-4, hvilket udgør en tilsidesættelse af et af de grundlæggende formål med den hjemvisning til appelkamrene ved EUIPO, som blev foretaget ved Rettens dom af 13. december 2016 i sag T-549/15, hvorved sagen blev hjemvist til appelkamrene ved EUIPO med henblik på at tillade en sådan substantiering og følgelig træffe afgørelse i sagen.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 16. februar 2018 — Equity Cheque Capital Corporation mod EUIPO (DIAMOND CARD)**(Sag T-91/18)**

(2018/C 134/44)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Equity Cheque Capital Corporation (Victoria, Canada) (ved barrister I. Berkeley og solicitors P. Wheeler og C. Rani)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »DIAMOND CARD« — registreringsansøgning nr. 15 775 422*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 14. december 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1544/2017-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 19. februar 2018 — Multifit Tiernahrungs mod EUIPO (fit+fun)**(Sag T-94/18)**

(2018/C 134/45)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ved advokaterne N. Weber og L. Thiel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »fit+fun« — registreringsansøgning nr. 15 996 432

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. december 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 847/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 19. februar 2018 — Cabell mod EUIPO — Zorro Productions (ZORRO)**(Sag T-96/18)**

(2018/C 134/46)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Robert W. Cabell (Renton, Washington, De Forenede Stater) (ved advokat K. Bröcker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zorro Productions, Inc. (Berkeley, Californien, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Zorro Productions, Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket ZORRO — EU-varemærkeregistring nr. 5 399 787

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. december 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1637/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Begæringen om delvis ugyldighedserklæring af EU-varemærkeregistriering nr. 5 399 787 tages til følge for alle de anfægtede varer og tjenesteydelser.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), sammenholdt med artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 16. februar 2018 — DeepMind Technologies mod EUIPO (STREAMS)**(Sag T-97/18)**

(2018/C 134/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DeepMind Technologies Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister T. St Quintin samt solicitors K. Gilbert og G. Lodge)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »STREAMS« — registreringsansøgning nr. 15 166 176

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. november 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 35/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet den tilsidesætter artikel 7 i EU-varemærkeforordningen.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse på samme grundlag.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7 i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 20. februar 2018 — Multifit Tiernahrungs mod EUIPO (MULTIFIT)**(Sag T-98/18)**

(2018/C 134/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ved advokaterne N. Weber og L. Thiel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket MULTIFIT — registreringsansøgning nr. 15 996 291

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. november 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 846/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) i forordning 2017/1001

Sag anlagt den 19. februar 2018 — Stamatopoulos mod ENISA

(Sag T-99/18)

(2018/C 134/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Grigorios Stamatopoulos (Athen, Grækenland) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 25. juli 2017 truffet af ENISA's HR Team, hvorved sagsøgerens ansøgning til stillingen som chef for ENISA's Finance and Procurement-afdeling i henhold til stillingsopslag ENISA-TA16-AD-2017-03 blev afslået, således at agenturet på ny tager stilling til sagsøgerens ansøgning på en retfærdig og gennemsigtig måde.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning til sagsøgeren for det ikke-økonomiske tab, han har lidt som følge af de ulovligheder, som gør den anfægtede retsakt ugyldig, på mindst fem tusinde (5 000) EUR, og
- Sagsøgte tilpligtes at bære sine egne samt betale sagsøgerens sagsomkostninger i denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede retsakt tilsidesætter sagsøgtes begrundelsespligt, da afslaget på hans ansøgning ikke er tilstrækkeligt begrundet. Mens ENISA oplyste sagsøgeren om hans score for hvert udvælgelseskriterium og hans samlede score, var bedømmelsen af alle ansøgerne ved sin karakter komparativ og de point, der blev tildelt hver ansøger, var således resultatet af en sådan komparativ analyse. Sagsøgeren har således anført, at ENISA, henset til den omstændighed, at agenturet ikke meddelte ham en specifik begrundelse for de point, han blev tildelt for hvert kriterium, herunder de komparative fordele for de heldige ansøgere, som gik videre til etappen med interviews og prøver, ikke fremkom med en tilstrækkelig begrundelse, som ville have gjort det muligt for sagsøgeren at vurdere, om den for ham bebyrdende retsakt var velbegrundet og om det var hensigtsmæssigt at anlægge sag ved Retten og endvidere ikke satte Retten i stand til at efterprøve retsaktens lovlighed.

2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at udvælgelseskomitéens bedømmelse af hans kompetencer er ugyldig som følge af anlæggelsen af et åbenbart urigtigt skøn, navnlig vedrørende bedømmelsen af udvælgelseskriterierne: Høj grad af organisatoriske evner, præcision og evner til at analysere, samle og resumere komplekse økonomiske oplysninger; Fremragende evner inden for forhandling og problemløsning; Stærke lederevner og evne til konfliktløsning; Stærke kommunikationsevner i engelsk både mundtligt og skriftligt og Evne til at forblive effektiv under stort arbejdspress og til kontinuerligt at overholde programmatiske deadlines uanset ændringer i arbejdsmiljø.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede retsakt tilsidesætter ligebehandlingsprincippet og princippet om gennemsigtighed, idet den af udvælgelseskomitéen fastsatte pointgrænse for de ansøgere, der gik videre til etappen med interviews og prøver, blev fastsat på en måde, som var vilkårlig og ulovlig. Sagsøgeren har anført, at stillingsopslaget ikke indeholdt betingelser om, hvornår pointgrænsen blev fastsat og hvilke kriterier udvælgelseskomitéen skulle tage hensyn til ved fastsættelse heraf. Som følge heraf fremkom udvælgelseskomitéen ikke med nogen begrundelse for, hvorledes den fastsatte niveauet for pointgrænsen og fremsendte først pointgrænsen til ansøgerne efter afslutningen af bedømmelsen.
4. Endelig har sagsøgeren, henset til de ovennævnte ulovligheder, rejst krav om erstatning for det ikke-økonomiske tab, han har lidt som følge af hans deltagelse i den fejlbehæftede og ulovlige procedure og som følge af den manglende begrundelse af hans afslag, som kun kan ses som udtryk for en fuldstændig mangel på respekt over for ham og en tilsidesættelse af hans ret til en retfærdig administration.

Sag anlagt den 19. februar 2018 — Knauf mod EUIPO (upgrade your personality)

(Sag T-102/18)

(2018/C 134/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Martin Knauf (Berlin, Tyskland) (ved advokat H. Jaeger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »upgrade your personality« — registreringsansøgning nr. 15 750 029

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. december 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1011/2017-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EU-varemærket »upgrade your personality« registreres for de følgende varer i klasse 9 og 28:

klasse 9 — computerprogrammer (lagret); computerprogrammer (der kan downloades); lagrede computerprogrammer; computerprogrammer, der kan downloades; software; software til computerspil; computer software til videospil; software til videospil; softwareprogrammer til videospil; software til spil på videoapparater; databehandlingssoftware; software til databehandling; computergrafiksoftware; virtual-reality-software; virtual-reality-software; optiske databærere med lagret software; indspillede magnetiske databærere; videospilkassetter; videobånd; videobånd (indspillede); indspillede videobånd

Klasse 28 — spillekonsoller

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) i forordning 2017/1001

Sag anlagt den 19. februar 2018 — S & V Technologies mod EUIPO — Smoothline (Smoothline)**(Sag T-103/18)**

(2018/C 134/51)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: S & V Technologies GmbH (Hennigsdorf, Tyskland) (ved advokaterne T. Schmitz og M. Breuer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Smoothline AG (Zürich, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Smoothline AG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Smoothline« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 958 169

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. december 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 115/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95 i forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 22. februar 2018 — Fundación Tecnia Research & Innovation mod REA**(Sag T-104/18)**

(2018/C 134/52)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøger: Fundación Tecnia Research & Innovation (Donostia-San Sebastián, Spanien) (ved advokaterne P. Palacios Pesquera og M. Rius Coma)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

Sagsøgerens påstande

- Sagen og de fremsatte anbringender antages til realitetsbehandling.
- De i sagen fremsatte anbringender tiltrædes, og følgelig annulleres den anfægtede afgørelse, idet det fastslås, at der ikke skal ske tilbagebetaling af de beløb, som er udbetalt for de opgaver, der er udført af TECNALIA.
- REA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål er anlagt til prøvelse af den afgørelse, som blev truffet ved den kontradiktoriske procedure om økonomisk genopretning i forbindelse med FP7-SME-2013-605879-FOODWATCH grant agreement-projektet. Beslutningen om at ophæve aftalen om støtte til FoodWatch-projektet er baseret på, at sagsøgeren angiveligt ikke blev oplyst om BreadGuar-projektet, der efter REA's opfattelse havde mange ligheder med FoodWatch-projektet med hensyn til formål, arbejdsmetoder og forventede resultater.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse ikke er begrundet, idet der ikke blev taget hensyn til de uskyldighedsgrunde, som TECNALIA gjorde gældende under den kontradiktoriske undersøgelsesprocedure.
2. Andet anbringende om, at indholdet af bilag II til Grant Agreement under FoodWatch-projektet er blevet tilsidesat, idet sagsøgte ikke underrettede om identiteten på de uafhængige eksperter, der underskrev de sagkyndige erklæringer, som den anfægtede afgørelse er baseret på, hvorved TECNALIA hindredes i at anfægte disse.
3. Tredje anbringende om, at skyldprincippet er blevet tilsidesat, idet sagsøgte ikke foretog en vurdering af, hvilken grad af skyld TECNALIA kunne tillægges med hensyn til udøvelsen af de anfægtede handlinger.
4. Fjerde anbringende om, at legalitetsprincippet er blevet tilsidesat, eftersom TECNALIA har gennemført projekterne korrekt og hverken har tilsidesat eller undladt at opfylde de fastsatte forpligtelser.
5. Femte anbringende om, at proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat, idet der ikke blev foretaget en vurdering af, hvilken grad af skyld hver deltager kunne tillægges med hensyn til den anfægtede adfærd.

Sag anlagt den 22. februar 2018 — Deray mod EUIPO — Charles Claire (LILI LA TIGRESSE)

(Sag T-105/18)

(2018/C 134/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: André Deray (Bry-sur-Marne, Frankrig) (ved advokat S. Santos Rodríguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Charles Claire LLP (Weybridge Surrey, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: André Deray

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »LILI LA TIGRESSE« — registreringsansøgning nr. 015 064 462

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. december 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1244/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- EUIPO og Charles Claire LLP tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens administrative behandling for EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 20. februar 2018 — Aytekin mod EUIPO — Dienne Salotti (Dienne)

(Sag T-107/18)

(2018/C 134/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Erkan Aytekin (Ankara, Turkiet) (ved advokat V. Martín Santos)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dienne Salotti SRL a socio unico (Altamura, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Dienne Salotti SRL a socio unico

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket »Dienne« — registreringsansøgning nr. 15 080 302

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. december 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1444/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Ansøgeren/intervenienten og/eller EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og alle de med EUIPO-afgørelserne forbundne sagsomkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.
-

Rettens kendelse af 22. februar 2018 — Frankrig mod Kommissionen**(Sag T-116/07)** ⁽¹⁾

(2018/C 134/55)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 140 af 23.6.2007.

Rettens kendelse af 22. februar 2018 — Alcan France mod Kommissionen**(Sag T-288/07)** ⁽¹⁾

(2018/C 134/56)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 6.10.2007.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA